

Zprávy z farnosti

01/2012

Mírně upravené přání na začátku nového roku by mohlo znít: „Štěstí, zdraví, požehnání, vinnujeme vám...“ Kdo by si nepřál, šťastné prožití celého roku? Víme, kolik přichází všelijakých chviliek, kdy se necítíme šťastní, kdy nás něco trápí a působí nám starosti. A tak jistě stojíme o štěstí. Ale když řekneme štěstí, tak to bývá spíš takový záblesk, něco, co trvá jen chvilinku: „To jsem měl ale štěstí“. My ale toužíme být trvale šťastní. Pravé štěstí může dát jedině Bůh, když se mu zcela svěříme. Přejeme si také vzájemně zdraví. Zdraví je opravdu veliký dar, ale máme životní zkušenost, jak postupně ubývá. Nezapomeňme ale, že nejde jen o zdraví těla. Snad ještě více by nám mělo jít o zdraví duše. A požehnání? Tak na to myslíme ze všeho asi nejmíň. A přitom od Boha máme všechno. A toto všechno, je spojeno s Božím požehnáním. Prosme o ně, přejme je druhým. Vstupujeme do nového roku, víme, co si přát.

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2012

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

LEDEN

1. Aby postižení přírodními katastrofami dostávali duchovní a hmotnou podporu, kterou potřebují k obnovení svých životů.
2. Aby horlivost křesťanů pro mír přinášela svědectví Kristovu jménu přede všemi lidmi dobré vůle.
3. Za všechny křesťany, aby s odvahou a opravdovostí naplňovali své poslání radostným životem podle evangelia.

Co je apoštolát modlitby?

Je to zcela jednoduché. Pro apoštolát modlitby je charakteristické, že se na něm může podílet každý bez rozdílu stavu či vzdělání. Nevypisuje se přihláška, nevydávají se legitimace, neplatí se členské příspěvky. Zároveň však apoštolát modlitby otevírá nejjednodušším způsobem širokou možnost ovlivnění dobra i zla v Božím království na zemi, protože modlitba je tak důležitá a tak účinná, že nám to připadá až nemožné. Do modlitby vkládám vše, co jsem a co mám. I když to může vypadat jako zcela nepatrné, nabývá to na síle a velikosti, protože vše činím v Duchu svatém a s Ježíšem Kristem. Takto vše přijímá Otec s laskavostí a velmi si toho cení.

Denně se modlím obětní modlitbu a do ní vkládám všechno, co je mi na světě drahé, k tomu svou modlitbu a práce, radosti a bolesti celého dne. Spojuji vše s obětí, kterou přináší Kristus Otcí a tím vše nabývá na hodnotě.

Zároveň dostává i můj vlastní život, i přes svou nedokonalost a nepatrnost, hluboký smysl, i když náležím třeba k těm, s nimiž jakoby se už nepočítalo vzhledem k jejich pokročilému věku, nemoci nebo tělesné slabosti.

Při celé své jednoduchosti apoštolát modlitby všechny spojuje se skutečně důležitými problémy církve na celém světě. Tím se opět naše dávání násobí a stává se ještě důležitějším.

Nevede se pochopitelně žádná evidence o počtu lidí, kteří se do apoštolátu modlitby zapojují. Odhaduje se však, že je jich asi 50 až 70 milionů na celém světě.

texty byly převzaty z http://www.jesuit.cz/aktivity/apostolat_modlitby.php

Setkání seniorů

Ve čtvrtek 15. prosince se na faře konalo odpoledne před mší svatou 2. setkání seniorů. Sešlo se nás 4 (slovy čtyři). Na zahájení přišel otec František, aby nám dal požehnání a trochu s námi pohovořil. Po jeho odchodu jsme se pomodlili radostný růženec, věnovaný našim farnostem, potom Korunku k Božímu milosrdenství a volné přímluvy na úmysly každého z nás. Pak následovalo „agapé“ - chutné jednohubky a dobrý štrůdl při kávě a čaji. Přitom jsme si mohli vzájemně popovídat při dobré atmosféře, která tam panovala. Paní L. Šumová, která toto setkání inicio-

vala, nás také seznámila s programem různých zajímavých akcí, které pořádají senioři v hradecké diecézi. Je možno se k jejich programu připojit, je tam např. pouť

do Svaté Země, pouť do Medjugorje, levný pobyt ve Vysokých Tatrách, různé dny duchovní obnovy.

Bylo to opravdu pěkné setkání, spojilo nás to v modlitbě a ve vzájemné výměně zážitků a podpořilo dobrou náladu, která nám v této pošourné roční době často chybí. Až bude zase příště setkání seniorů, určitě se zastavte, nebudete litovat!

M. Jirásková

Harfa ve sněhu

Před několika dny jsem skládal dopis pro Ježíška. Snad to bylo pro dědu Mráze, nevím, chlapečkovi to bylo jedno.

Dopis měl ryze obchodní charakter. Objednal jsem (až do domu) housličky a bubínek, autobus, kašpárka a také oponu. Jako protihodnotu jsem nabízel jménem svého klienta čisté uši, to, že bude celý rok hodný a to je dlouhá doba, a že bude pít každý večer rybí tuk. Sepsal jsem ten dopis a vzpomněl jsem si na všechna vánoční přání, co jsem jich kdy měl - a bylo mi smutno.

Žil jsem tenkrát na světě asi tři roky a k Vánocům jsem si přál harfu. Zajímavé bylo, že jsem nechtěl harfu proto, abych na ni drnkal a prozpěvoval při ní jako král David, ale aby harfa spinkala. Slýchával jsem tenkrát jednu koledu a v té koledě se zpívalo:

*„Labuti má i loutno má, slavíčku můj,
dřímej má harfo líbezná, synáčku můj.“*

Místo harfy jsem dostal boty. Vlastně jen botičky.

Potom mně bylo také jednou šest let, padal sníh a já jsem toužil po zlaté hasičské přilbě. Dostal jsem rukávník. V osmi letech se z dítěte stává muž a já jsem zoufale potřeboval kulomet.

Jako desetiletému mně nadělili pod stromeček místo sebraných spisů Karla Maje pohádky Karla Jaromíra Erbena. Mám je dodnes. Ponejprv jsem je přečetl, když jsem se vrátil z vojenské prezenční služby. Ve dvanácti jsem si žádal nejkrásnější ženu na světě. Věděl jsem, kde bydlí. Oni to nevěděli a nadělili mně pruhované pyžamo.

Od té doby se změnilo všechno, i stromy, oblaka a kosi. Zmoudřel jsem, nebo snad zhloupl, začínal jsem si přávat věci skromnější a celkem jsem nebyval zklamán. Mám kdesi ve stolku cigaretové pouzdro, mám tučet kravat, jedny dlouhé spodky, které jsem nikdy neměl na sobě, dokonce i jednu levou koženou rukavici. Avšak od osudných Vánoc, kdy moje sny začaly být rozumné, že začaly být usku-tečňovány, ztratily pro mne Vánoce kouzlo.

Proto, když jsem nedávno skládal chlapečkovi obchodní vánoční dopis, vyrostl v mé duši stesk rovný jako cypřiš.

Harfu si přeju, nadělte mi letos pod stromeček harfu. Nejlépe zlatou, struny mohou být stříbrné. Dlužíte mi harfu. Takovou, co by spala.

Jan Skácel

Okénko do knihovny

autor: P. Marek Orko Vácha
název: Modlitba argentinských nocí
z obsahu: Zážitekové křesťanství

Trend je všeobecný, a dostal se dokonce pod vánoční stromeček. Krom klasických darů si na Štědrý den rádi darujeme zážitky: seskok padákem, exotickou dovolenou, let v balonu nebo bungee jump, a jistě na tom není nic špatného. O něco problematičtější je, že to začíná platit i pro duchovní život: pokud z duchovní aktivity nemáme dobrý pocit, máme za to, že je někde chyba. Při svatých zpovědích se zpovídáme z toho, že mě modlitba nebaví, nechce se mi chodit do kostela, musím se dokonce do večerní modlitby nutit a podobně. Nemám z toho ten správný zážitek, pane faráři, stěžují si penitenti.

Podobně je to v duchovním životě mladých lidí, kteří jinak s tradičním katolickým náboženstvím nekomunikují. To, po čem touží, je duchovní zážitek. Mladí lidé experimentují s LSD, zkoušejí meditovat v lotosové pozici a v rámci hinduismu ve tmě zapalují ohnivou púdžu, v touze po nové a zajímavé zkušenosti. Pokud se zážitek nedostaví nebo se novinka omrzí, meditace a púdža je opuštěna a mladí lidé jdou zase o dům dál, do buddhismu diamantové cesty, otevírání čakr nebo k mistru Osho a pak zase dál, k Dr. Steinerovi, hlubinné ekologii nebo čajům z durmanu. A pak si společně vyrazí vítat jaro podle bohoslužby starých Inků, jak pejsek s kočičkou, když vařili dort. Adrenalin je možno hledat v dalekých cestách do neznámých končin a stejně tak v cestách dovnitř, do vlastního nitra. Moderní psychonauti pak pod vlivem opojných látek zasvěceně hovoří o vědomí kosmické sounáležitosti, i když pro praktický život bývají zpravidla nepoužitelní.

Hlavně ať je to bez závazků a bez bolestí, ať je všechno povoleno a nic povinné. Ať se zážitek dostaví rychle, a pokud jej lze vyvolat chemicky nebo zadržováním dechu, tak pojďme do toho.

A trochu podobné je to i v duchovním životě mladých lidí, kteří do kostela chodí. Pokud se účastní tzv. kytarové mše svaté, písničky jsou nápadné svou úderností: vše je v pořádku, stále radostněji jdeme za Kristem, Pán Bůh miluje nás a my jeho, nejkrásnější chvíle jsou na kolenou, poznají nás po lásce, křesťany, aleluja, hosana, Ježíš Kristus rád nás má, všichni jsme jedno tělo, můžeš mít lásku ve svém srdci každou hodinu a každý den. Roztáhni křídla a leť, Ježíš má tě rád, Ježíš kamarád.

Pokud jsou mladí lidé katoličtí věřící a necítí při těchto písničkách nic, nebo se cítí dokonce trochu trapně, logicky se pak zpovídají z toho, že jim účast na mši svaté nepřináší ten správný zážitek, a jak se na katolík sluší, chybu hledají výhradně u sebe.

Co s tím. Je mnoho různých spiritualit a nikde není psáno, že musí žít všichni všechny. Pokud se mi zdají ukazovací písničky malých dětí o pampeliškách v žlutém klobouku již poněkud infantilní, nemusí to být nutně známkou, že jsem vyhořelý, nýbrž naopak známkou, že zvolna dospívám. Nemusí dělat všichni všechno.

Ale především, pokud se mi nechce chodit do kostela, není to hřích, ale fakt. Podobně pokud se musím nutit do času večerní modlitby, není to hřích, ale fakt. V katolickém náboženství totiž primárně nejde o zážitek, jde o vztah, o rozhodnutí jít do vztahu, ať to stojí, co to stojí. Máme někdy dojem, že když nejednáme podle své přirozenosti a musíme se do věci nutit vůlí, je někde něco špatně. Vyčítáme si pak, že nežijeme v harmonii se sebou samým, velmi často své modlitby naprázdno odříkáme a pak jdeme spát, s otázkou, zda to vše má smysl.

A právě že má. Jsem velkým přítelem oddrmlených modliteb a bezmyšlenkovitě prožitých mší svatých a velmi si vážím všech modliteb, do kterých se člověk musí nutit. Jsem velkým přítelem růženců, i když se u nich pozdě večer usíná.

Jan od Kříže, mezi roky 1582 až 1585:

(Začátečníci) „Stejně tak si vedou v modlitbě, kterou praktikují; myslí si, že všechn její smysl je v nalézání radostí a citové zbožnosti a snaží se jich dosáhnout, jak říkají, silou paží. Proto, když jednou nenajdou tu pravou příchut' v jednom nebo druhém cvičení, trpí velkým znechucením a mají odpor k jeho opakování a někdy takové cvičení opustí; a v tom, jak jsme řekli, jsou nakonec podobní dětem, které nejsou přitahovány ani nejednají z důvodu rozumového, ale podle chuti.“

Možná je to s modlitbou trochu podobné situaci našich studentů: Po večerech studují, neboť se domnívají, že je to důležité. Občas se stane, že je učebnice zaujme natolik, že student přestane hlídat hodiny a najednou se zjistí, že jsou tři ráno. Stává se to, ale ne obvykle. Obvykle se člověk do studia musí nutit a jistěže není v harmonii se sebou samým a jedná proti své přirozenosti. Jenomže to dělá, protože to má smysl! Každé ranní vstávání na budík je proti přirozenosti člověka. Když spolu milenci a snoubenci budou jen tehdy, když je to baví, vztah nemůže přežít. Pokud budou studenti studovat, jen když je to baví, nic se nenaučí. Pokud budou rodiče vychovávat děti, jen když je to těší, nikoho nevychovejí. Pokud se křesťan modlí, jen když ho to emocionálně uspokojí, nikam se nedostane.

Pokud jsme my kněží tázáni novináři, co nám naše modlitba dává, odpovídáme zpravidla, že určité ztišení, klid, soustředění a že ve ztichlém a chladném kostele si

odpočineme od vřavy dne. To si novináři rádi zapíší a otisknou, protože tomuhle rozumí. Pak ale z modlitby děláme jen jednu z možných meditací pro klid duše. Někdo cvičí jógu, někdo s nadějí po klidu duše použije marihuanu nebo si vezme prášek a někdo se zkrátka modlí. Čtenář by si modlitbu mohl vyzkoušet též, a když to nezafunguje, tak zkusit něco jiného, třeba meditaci podle Sri Činmoje nebo se účastnit kurzu pro komunikaci s anděly či si dát bylinkový čaj. Co nám ale modlitba skutečně dává? Jeremiáš v bahnitě cisterně by možná odpověděl jinak než účastníci setkání mládeže. Co Jeremiášovi jeho víra dává? V tuto chvíli být po pás v bahně, tak to. Každý z nás věřících si občas povzdechne, jak by byl život bez víry jednodušší, ne tak komplikovaný, přímočařejší, a máme v tom postřehu pravdu. Při modlitbě nejde ani o zážitek, ani o klid duše, nýbrž o rozhodnutí, o vztah.

Teoretičtí pedagogové se předhánějí v tom, jak by se výuka mohla zpestřit, jak co nejvíc udělat školu hrou a co všechno ještě učinit pro to, aby děti škola bavila, vznikl dokonce celý nový obor s názvem „zážitková pedagogika“. Praktičtí pedagogové jsou skeptičtější, neboť ví, že biflování a učení se věcí zpaměti je nutným předpokladem. Na tom, že Arthropoda se dělí na Trilobitomorpha, Crustacea, Chelicerata a Hexapoda není nic zábavného ani nic povznášejícího, ale je třeba se to naučit a je to třeba vědět zpaměti, jinak se v zoologii bezobratlých nepohneme z místa. Pokud to ještě ani vysokoškolák neví, s mnoha rozpaky jej vyhodím od zkoušky. Jsem velkým přítelem učení se básniček nazpaměť a biflování únavných telefonních seznamů. Jenom tak se totiž v hlavě mohou nečekané věci spojit ve správnou chvíli a člověk vymyslí něco nového. Představa, že není třeba se tolik učit, neboť vše je na internetu, je iluze líných.

Z tohoto důvodu trvá Katechismus na pravidelné nedělní mši svaté, pravidelné každodenní modlitbě a pravidelném přistupování ke svátostem. Toto udělání si čárky a bezmyšlenkovité odškrtnutí si každodenní povinnosti považují za mimořádně důležité. Chodit do kostela ve šťastných dobách, kdy se cítím naplněn zážitkem a kdy cítím Boží přítomnost na každém místě každou vteřinu a každý den, umí každý. Nechci se těmto stavům posmívat, emoce jsou darem Božím a Bohu díky za ně. Nedělní chození do kostela spojené s nepřijemným vstáváním, večerní modlitba ve chvíli, kdy mám sedmnáctero naprosto objektivních důvodů, proč se právě nyní modlit nemohu, a kdy mi to „nic nedává“, bezmyšlenkovité věnování času Bohu, to už každý neumí. Tyto katechismové povinnosti jsou rámeček, ocelová konstrukce řádu, obrněný transportér, který člověka převezme přes poušť do lepších časů. V zahradě se umí procházet každý, cesta přes poušť pro každého není. Ježíš ve svých četných diskusích s farizeji nikdy formu nezpochybnil. Jen znovu a znovu zdůrazňoval, že pouhá forma není konec příběhu. Nezážitekové křesťanství vyrazí bránu do nebe. Ostatně není náhodou, že nejslavnější dílo katolické mystiky se nejmenuje Jasný den, nýbrž Temná noc.

vybrala M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Václav Havel za své postoje platil 'ze svého'

Václav Havel byl symbolem, který za svůj postoj opravdu platil „ze svého“

Zemřel Václav Havel. Je to nečekaná zpráva, i když jeho zdravotní stav už delší dobu sotva připouštěl oprávněnou naději na zlepšení. Ale každé náhlé úmrtí je v zásadě šokem, zejména pro ty, kdo jsou zemřelému osobně nebo věkem blízko. Myslím si ale, že zde jde ještě o víc. Václav Havel byl - ať už ho někdo hodnotí pouze kladně nebo má k němu výhrady - v každém případě symbolem. Symbolem určité formy statečného nenásilného odporu vůči zkorumpované totalitní moci a právě tak symbolem velkých nadějí v obrodu společnosti po sametové revoluci. Navíc symbolem, který za svůj postoj opravdu platil „ze svého“, totiž ztrátou svobody, ztrátou zdraví a posléze jako prezident i ztrátou možnosti být jen oslavovaným symbolem z minulosti bez kritik v přítomnosti.

Symbol, který by se měl stát inspirací pro přítomnost a budoucnost

Zemře-li takto výrazný symbol, je to signálem, že umírá epocha nebo oblast, kterou on výrazně ztělesňoval. Popravdě řečeno, Václavem Havlem symbolizovaná doba předlistopadového vzepětí a polistopadového nadšení umírá už dlouho. Disidenti už dávno nejsou ve vládě ani v místních samosprávách. Ve veřejném životě spíš než pravda a láska vítězí ekonomická moc, propojená s politikou, „okořeněná“ lží a neuvěřitelnou nestoudností mnohých veřejně činných. A tak dále. Aniž bychom to obhajovali či omlouvali, uznajme, že v polistopadové euforii a také v občasné naivitě se nedalo pokračovat donekonečna. Věci se musely změnit, noví lidé museli přijít. Život jde dál, v něčem lépe v něčem hůře. Ovšem symbol, uznávaný v minulosti, nemá být jen opěvován a posléze zapomenut. Spíš by se měl stát inspirací pro přítomnost a budoucnost. A toto se mi zdá být důležitější než pouhé (a jistě oprávněné!) hodnocení Havlovy osoby, které přichází a bude jistě dál pokračovat. Je třeba se ptát, co Havlův život ukazuje a vypovídá jak o současné době, tak o zásadních věcech, které je třeba přenášet do budoucnosti a tam je uskutečňovat? Co jsme z kvalit doby, kterou on symbolizuje, museli ztratit, a co jsme ztratili neprávem? Jak velkou cenu má „boj o dobrou věc bez naděje na vítězství“, který Václav Havel po léta vedl? Lze opravdu zásadně prospět prosazení dobra bez osobní oběti a bez jistoty, že se dobré věci prosadí? A konečně: bude život dnes velmi úspěšných po jejich smrti vzpomenut nebo zapomenut?

Nežil jen sám pro sebe, miloval pravdu, trpěl pro ni a Kristu posloužil v mnoha „hladových, vězněných a nahých, které nasýtil, navštívil a přioděl“

Právě až úmrtí člověka umožňuje, abychom viděli jeho život vcelku a ocenili mnohem spravedlivěji jeho výsledky. To každého, kdo chce s užitkem o životě Václava Havla přemýšlet, teď čeká. Ale pro nás křesťany je zde velká možnost už teď: prosit o odpuštění vin a věčnou spásu pro toho, který asi nenašel Krista tak, jako ti, kdo žijí v milosti víry, ale kdo nežil jen sám pro sebe, miloval pravdu, trpěl pro ni a Kristu posloužil v mnoha „hladových, vězněných a nahých, které nasýtil, navštívil a přioděl“, jak nám to ukazuje evangelium (viz Mt 25, 31-46).

Aleš Opatrný

Ano, Václava Havla si váží mnoho slušných lidí po celém světě, dobře o něm vědí a jen tak na něho nezapomenou.

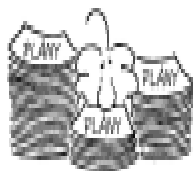
Možná proto je takřka bez sebe pár individuí, kteří vyhledávají zlo, šíří nesmyslné konspirační teorie, smyšlené pomluvy, zmanipulovaná fakta a snaží se pošpinit každého, kdo je mnohonásobně převyšuje, tedy i Václava Havla. Taková individua do všeho „vidí“, vlastní libovolné „kompromitující“ materiály a snaží se infikovat svým neřádstvím tisk, televizi a samo sebou Internet (jen namátkou např. <http://euportal.parlamentnilisty.cz> - nenamáhají se ani podepsat, podpis „Redakce“ neberu). Je s podivem, kolik lidí jim „nalítne“. Jsou to obvykle ti, co „žerou“ reklamu, nechají se nacytat podvodníky, šíří „hospodské keci“, vyžívají se v bulvárním tisku a jsou stále manipulováni. Bohužel i mezi křesťany je lze nalézt... Jednomu by bylo z toho trochu smutno, kdyby nevěděl, že nad vším vládne Někdo, kdo to má pod kontrolou ☺.

R. S.

Farní rada

Zpráva ze 17. zasedání Farní rady ze dne 11. prosince 2011

O čem farní rada jednala?

- **Rozlučka**

Jelikož se jednalo o poslední setkání farní rady ve staré sestavě, tak setkání proběhlo neformálně v přátelském duchu ☺.

Jsme právě v době, kdy budeme volit novou sestavu farní rady, a tak zatím není určeno, kdy se nová farní rada poprvé sejde. Nechme se tedy překvapit.

R. S.

Životní ponaučení

(dokončení)

- ☞ Ať je situace jak chce dobrá nebo špatná, změní se.
- ☞ Neberte se tak vážně. Nikdo jiný to taky nedělá.
- ☞ Věřte na zázraky.
- ☞ Bůh tě miluje, protože je Bohem, ne pro to co jsi udělal či neudělal.
- ☞ Nebilancuj život. Ukaž se a dělej většinu z něj teď.
- ☞ Stárnutí poráží jinou možnost - zemřít mlád.
- ☞ Tvoje děti dostanou jenom jedno dětství.
- ☞ Všechno, na čem nakonec doopravdy záleží je, že jsi miloval.
- ☞ Dostaň se ven každý den. Zázraky čekají všude.
- ☞ Když my všichni naházíme naše problémy na hromadu a uvidíme ještě někoho, měli bychom si ty svoje vzít zpátky.
- ☞ Závist je mrhání časem. Už máš všechno, co potřebuješ.
- ☞ To nejlepší teprve přijde...

Řeční - Podmokly

- ☞ Bez ohledu na to jak se cítíš, vstaň, oblékni se a ukaž se.
- ☞ Dávej.
- ☞ Život není spojen s ohýbáním se, ale je to pořád dar.

Internet...

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Pokud se cítíte jako chlap, chcete na sobě pracovat, chcete být užiteční ostatním, atd., máte možnost přijít na některé ze setkání i v letošním roce...

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
19. 01. 2012	Bohušovice	Kosatka		Marek 2
16. 02. 2012	Trmice	Petr Novotný		Marek 3
15. 03. 2012	Krupka	František		Marek 4
19. 04. 2012	Teplice	Pjetro Veselý		Marek 5
17. 05. 2012	Bohušovice	Kosatka		Marek 6
21. 06. 2012	Trmice	Petr Novotný		Marek 7
20. 09. 2012	Trmice	Petr Novotný		Marek 8
18. 10. 2012	Teplice	Milan Pekárek		Marek 9
15. 11. 2012	Bohušovice	Kosatka		Marek 10
20. 12. 2012	Krupka	František	František	Vánoční besídka

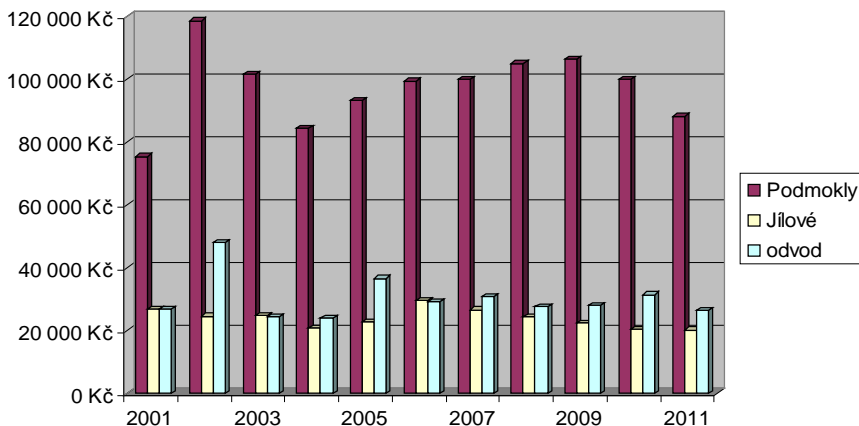
Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2011	Sbírký		Společně odvedené mimořádné sbírký	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	8 108 Kč	2 060 Kč	1 909 Kč	Na katolické školy
Únor	6 945 Kč	1 555 Kč	2 804 Kč	Svatopetrský halář
Březen	6 106 Kč	2 533 Kč	2 162 Kč	Na pojištění
Duben	7 885 Kč	1 212 Kč	0 Kč	
Květen	6 584 Kč	1 911 Kč	0 Kč	
Červen	6 167 Kč	1 234 Kč	1 685 Kč	Na bohoslovce
Červenec	5 668 Kč	1 405 Kč	0 Kč	
Srpen	5 544 Kč	1 148 Kč	0 Kč	
Září	9 164 Kč	2 622 Kč	7 000 Kč	Na Trmice
			1 445 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	9 651 Kč	1 554 Kč	3 956 Kč	Na misie
Listopad	6 904 Kč	1 558 Kč	1 519 Kč	Na Bibli
			2 689 Kč	Na pojištění
Prosinec	9 449 Kč	1 494 Kč	1 400 Kč	Svatoštěpánská sbírka
Součet	88 175 Kč	20 286 Kč	26 569 Kč	

Přehled sbírek za uplynulých 10 let

Rok	sbírky - vybráno		z toho odvedeno
	Podmokly	Jílové	
2001	75 338 Kč	26 734 Kč	26 823 Kč
2002	118 560 Kč	24 644 Kč	47 994 Kč
2003	101 470 Kč	24 897 Kč	24 347 Kč
2004	84 339 Kč	20 865 Kč	23 917 Kč
2005	93 291 Kč	22 891 Kč	36 610 Kč
2006	99 375 Kč	29 521 Kč	29 151 Kč
2007	100 063 Kč	26 677 Kč	30 792 Kč
2008	104 990 Kč	24 569 Kč	27 718 Kč
2009	106 388 Kč	22 351 Kč	27 912 Kč
2010	99 896 Kč	20 385 Kč	31 379 Kč
2011	193 351 Kč	26 297 Kč	32 663 Kč

R. S.

Pouť do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2012	1. ledna	5. února	4. března	1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení:

(cena 21 / 16 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Volby do farní rady** – Volby budou probíhat ve farní budově v neděli 8. ledna 2012 před a po ranní mši svatě (8:30-9:00 a 10:00-11:00) i před a po večerní mši svatě (17:00-17:30 a 18:30-19:30).
- ☞ **Ekumenické bohoslužby v Děčíně** – Ve středu 11. ledna 2012 bude v 18:00 na Červeném vrchu (Církev Bratrská) a ve středu 25. ledna 2012 v 18:00 v našem kostele sv. Františka na Husově náměstí.
- ☞ **Pout' do Filipova** – Letos vychází pout' na noc ze čtvrtka 12. na pátek 13. ledna. Poutní mši svatou bude 13. 01. 2012 ve 04:00 sloužit biskup Jan Baxant.
- ☞ **Týden modliteb za jednotu křesťanů** – Od středy 18. ledna do středy 25. ledna se uskuteční tradiční Týden modliteb za jednotu křesťanů. Tématem letošního modlitebního týdne je výrok svatého Pavla: „**Všichni budeme proměněni skrze vítězství našeho Pána Ježíše Krista.**“ (srov. 1 K 15, 51-58)
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> - navštivte naše/vaše stránky!

Biblický koutek

58. část

(dokončení)

Nebeský Jeruzalém. Město Jeruzalém bylo vybráno proto, že v prvním století bylo nazýváno „pupkem světa“ a místem, které si Bůh vybral pro svůj příbytek. Odtud vyšli apoštolové, aby hlásali radostnou zvěst evangelia.

Opět se uvidíme. Křesťané věří, že v den, kdy se Země přestane otáčet kolem Slunce, všichni lidé znovu vstanou a opět se setkají. Nic z toho, co člověk prožije a zakusí během své existence, nebude ztraceno.

Velká kniha. Ježíš jednou prohlásil: „Kdo slyší mé slovo a uskutečňuje ho, je podobný člověku, který zbuďoval svůj dům na skále. Přišel déšť, vylily se řeky, foukaly větry a doléhaly na ten dům, ale ten nespadol, protože byl vystavěný na skále.“

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

- Sestra mluví celou hodinu náboženství o zvláštní vyvolenosti a duchovní vážnosti kněží. „Má k tomu někdo dotaz?“ Přihlásí se malá Eliška: „A musí kněží chodit taky na záchod?“ Sestra je v rozpacích, zrudne a řekne: „Jistě – ale – ne tak často.“

christnet.cz / Silvestr

Hájek se omluvil Tomáši Halíkovi, 31.12.2011.

Prezidentův kancléř Petr Hájek se dnes veřejně omluvil Tomáši Halíkovi za své výroky na jeho osobu. V tiskovém prohlášení, které zaslal redakci Magazínu ChristNet.cz z adresy: viceprezident@hrad.cz, se doslova píše: „Jsem to ale... Hájek. Vždyť jsou Vánoce, svátky ukřížování Krista a já je takto svými výroky zkazím!“

Profesor Halík nechtěl omluvu Hájka jakkoliv komentovat. Podle něj si o panu Hájkovi může udělat úsudek každý sám. (toz)

Po návratu církevního majetku vzrostou platy kněží o 100 procent, 31.12.2011

Platy duchovních by se měly od roku 2031 výrazně zvednout. Po návratu ukradeného církevního majetku, na který církve čekají více jak 20 let, by se měl průměrný plat duchovního 8 900 Kč čistého zvednout až na dvojnásobek. Vyplývá to z tajné zprávy Ministerstva kultury, kterou redakci ChristNet.cz zaslal odcházející ministr Jiří Besser. (toz)

Vatikán: Katoličtí kněží se mohou pod podmínkou ženit, 31.12.2011

Katoličtí kněží se mohou pod podmínkou ženit. Vyplývá to z nového dokumentu, který tento týden veřejnosti představilo tiskové oddělení Svatého stolce ve Vatikánu.

„Katolická církev chce reagovat na časté výčitky kněží i laiků, že jsme jedinou církví, kde se musí držet celibát. Proto jsme se rozhodli celou situaci přehodnotit a umožnit i našim kněžím pod podmínkou se ženit,“ uvádí se v dokumentu Svatého stolce.

Podmínka první spočívá v tom, že kněz musí oslavit minimálně šedesáté výročí od svého svěcení. Druhou podmínkou je písemný souhlas obou jeho rodičů a jejich přítomnost na svatebním obřadu. (toz)

<http://christnet.cz/magazin/default.asp>

Kdy se narodil Ježíš

Je tomu už dávno, kdy byla přijata interpretace, která zpochybňuje 25. prosinec roku 1 n. l. jako datum Ježíšova narození. Obvykle se přitom operuje datem Herodovy smrti, poněvadž souvisí s Ježíšovým narozením. Uvádí se, že zemřel roku 4 před n. l., takže by se s ohledem na událost vraždění nevinňátek, mohl Ježíš narodit jedině roku 6 či 7 před n. l. Tato interpretace je falešná a Ježíš se skutečně narodil v prosinci roku 1 n. l., jak to podává tradice. Provedme však konfrontaci obou tezí.

První klade Ježíšovo narození do roku 7 před n. l., ujala se v 19. století a zakládá se na konjunkci planet Jupitera a Saturnu, ke které došlo právě v onom roce. Tento astronomický fenomén byl ztotožněn s viděním hvězdy, o níž mluvili tři mudrci.

Druhou tezi zastával již Dionysius Exiguus v 6. století a ke slovu přišla znovu asi před deseti lety, zvláště díky studiím Giorgia Fedalta, který využil výsledků pozorování Washingtonské U. S. Naval Observatory a klade Ježíšovo narození do roku 1 takzvaného našeho letopočtu. Za zmínku stojí, že podle zastánců oné první hypotézy žil Ježíš od roku 7 před n. l. do roku 30 n. l. a tedy 37 let, zatímco podle druhé teze od roku 1 do roku 33 n. l., tedy 33 let.

Tato druhá teze, podle níž se Ježíš narodil roku 1. n. l., tedy ve 36. roce Herodovy vlády, 42. roce vlády císaře Augusta a ve 3. čtvrtině 194 olympiády je nyní vědecky nepochybnitelná.

Jak ale udržet, že se Ježíš narodil v roce 1, když Herodes zemřel roku 4 před n.l.?

Podle Josefa Flavia bylo Herodovi 15 let, když Hyrkán dovršil devátý rok od svého jmenování, od doby, kdy jej Pompejus v Jeruzalémě pomazal na Velekněze. Víme, že Herodes zemřel ve věku 71 let, to znamená roku 2 či 3 n. l., přesněji 55 let po roce 54 před n. l., a tedy nikoli roku 4 před n. l., jak se dnes běžně uvádí. Kromě toho zatmění slunce, o kterém mluví Josef Flavius jako o události, jež provázela Herodovu smrt, nastalo jak roku 4 před n. l., tak roku 3. n. l. V této souvislosti je třeba také zmínit, že nultý rok byl za účelem počítání roků zaveden až několik století po zavedení kalendáře, připraveného opatem Dionysiem. Do té doby se přecházelo bez zavedené kontinuity od roku 1 před n. l. přímo k roku 1 n. l.

Navíce je třeba dodat, že trvání vlády Herodových synů překračuje o tři roky datum abdikace či smrti jejich otce: Archelaos byl vyhnán z Judska roku 7 n. l. po deseti letech své vlády; Filip umírá roku 34 n. l. po 37 letech vlády a Antipas zemřel roku 40 n. l. po 43 letech kralování. Tento fakt vede k závěru, že všichni vládli alespoň tři roky společně s otcem. Je proto třeba klást smrt Heroda do roku 2-3 n. l., protože rok 4 n. l. byl podle závěti rokem, kterým se království dělilo na tři části.

Z řečeného plyne, že tvrzení, podle něhož se Ježíš narodil roku 1 n. l. a Herodes zemřel mezi lety 2-3 n. l., je podložené. Potvrzuje to také tradice východních církví, juliánský a gregoriánský kalendář.

Kromě toho se Ježíš opravdu narodil dne 25. prosince.

Dionysius přijal 25. prosinec nikoli jako datum, které bylo uměle zavedeno křesťanskými církvemi. Podle Tertuliána se Ježíš narodil roku 752 od založení Říma, ve 41. roce vlády císaře Augusta. Moderní bádání umožnila propojit historická data s astronomickými údaji, které jsou zaručené. Tím jsou překonány kontrasty mezi židovským světem a křesťanskou kulturou, které mohou ovlivňovat historiky. Chronologii lze rekonstruovat, což učinil známý historik Giorgio Fedalto, když porovnal různé letopočty (srov. *Storia e metastoria del cristianesimo. Questioni dibattute*, Verona 2006, str. 39-58 a Carsten Peter Thiede, *La nascita del cristianesimo*, Milano 1999, str. 267-322).

Také o zprávách, které těsně předcházejí Ježíšovo narození, můžeme učinit pár poznámek. Lukáš, který chce Ježíše a jeho příchod historicky zařadit, totiž podává další souřadnice. Začíná své evangelium poukazem na jeruzalémskou, židovsko-křesťanskou tradici, což je fakt zdánlivě marginální, ale historicky ověřitelný. Podle evangelisty, zvěstoval anděl Gabriel knězi Zachariášovi, „když jednou byla na řadě (taxis) jeho třída (ephemeria) (Lk 1, 8), totiž Abiášova (Lk 1, 5), že jeho manželka Alžběta počne syna. Lukáš tady odkazuje na střídání kněžských tříd, které zavedl král David (1 Kron 24, 1-7.19). 24 kněžských tříd se postupně střídalo podle neměnného pořadí ve službách v chrámu od soboty do soboty, dvakrát za rok. Byl to známý fakt mezi židy a rovněž v židovsko-křesťanském prostředí. Turnus Abiášovy třídy, předepsaný dvakrát za rok, spadal na 8 až 14 den třetího měsíce.

ce židovského lunárního roku a na 24-30 den osmého měsíce židovského roku. (Srov. Shemarjahu Talmon, The Calender Reckoning of the sect from the Judean Desert. Aspect of the Dead Sea Scroll, in Skripta Hierosolymitana, vol. IV, Jerusalem 1958, str. 162-199 a Antonii Ammassari, Alle origini del calendario natalizio, in Euntes Docete, 45, 1992, str.11-16). Tento druhý turnus připadá podle slunečního kalendáře na poslední dekádu září.

Takto je zřejmé také historické datum narození Jana Křtitele (Lk 1, 57-66), připadající na 24. června, tedy o devět měsíců později. A také zvěstování Marii, když byla Alžběta „v šestém měsíci“ (Lk 1, 28), odpovídá 25. březnu. Poslední důsledkem je pak historické datum 25. prosince, které následuje po 9 měsících od zvěstování Marii.

Ve druhé polovině 20. století se však zejména mezi liturgisty ujala myšlenka, že 25. prosinec je pouze konvenční datum, které si zvolili římstí křesťané, aby vytlačili kult nepřemožitelného Slunce, tzn. svátek Mitrův nebo císařův, který připadal na zimní slunovrat. Je pravdou, že po Konstantinově ediktu by církev mohla mít touhu zužitkovat nějaký svátek zanikajícího pohanství, nikoli však vymýšlet z ničeho nic datum tak zásadního významu. Navíc, kult nepřemožitelného Slunce zavedl císař Aurelianus roku 274, zatímco první zmínku o 25. prosinci jako dni Narození Krista nacházíme u Hippolyta Římského roku 204 (Komentář ke knize proroka Daniela). K tomu lze připojit také homilii Jana Zlatoústého z roku 386, kde tvrdí, že římská církev zná datum Kristova narození z archivu římské říše, ve kterém se uchovala akta o sčítání lidu provedeném na rozkaz císaře Augusta.

Stojí také za zmínku, že v byzantském ritu slavnost Zvěstování liturgicky ruší neděli i Zelený čtvrtek a připadne-li na Velikonoce, zpívá se namísto poloviny mešního kánonu zvláštní hymnus složený právě k tomuto souběhu obou slavností. Nepřetržitá paměť je tedy střežena liturgií, k čemuž zásadně přispělo Lukášovo evangelium a jeho důraz na místa, data a osoby.

Křesťanská slavnost Narození Páně tedy nemá svůj historický původ v Římě, nýbrž ve Svaté zemi. Tímto se nechce říci, že je objasněno úplně všechno, ale „starší teorie, že 25. prosinec se v Římě formoval v protikladu k mýtu o Mitrovi, nebo také jako křesťanská odpověď na kult nepřemožitelného Slunce, který byl ve třetím století podporován římskými císaři jako pokus o vytvoření nového říšského náboženství, jsou již dnes neudržitelné.“ (J. Ratzinger, Duch liturgie, Barrister&Principal, Brno 2006, str. 95).

P. Nicola Bux je profesorem východní liturgie a sakramentální teologie na teologické fakultě v Bari a odborným poradcem několika vatikánských Kongregací.

Z internetového portálu Scienza e fede přeložil Milan Laser.

česká sekce Vatikánského rozhlasu, 29. 12. 2011

Já zase věřím na práci českého astronoma a geodeta Josefa Šuráně. Svou práci zveřejnil přibližně před dvaceti lety. Přednesl před českou astronomickou obcí a zkrácenou versi vydal ve dvou číslech časopisu Říše hvězd. Tato práce byla vyhlášena nejlepší prací roku. Pak ji vydal anglicky v několika desítkách knižních exemplářů, které rozeslal na různá místa. Nyní práci vydal česky „Hvězda Betlémská a chronologie života Ježíše Krista“ v nakladatelství NS Svoboda 2011 (bohužel

v 'záhadologické' řadě, kde vycházejí i docela špatné knihy). Objednat lze např. zde: <http://nssvoboda.cz/cz-detail-682693-hvezda-betlemska-a-chronologie-zivota-jezise-krista-j.-suran.html>. Především, že ani já ani autor si nemyslíme, že toto přesné datování Ježíšova života by mělo přidat na náboženské víře pozemšťanů.

Kdo se chce hned na začátku pohoršit a věřit pouze citovanému článku na radiomaticana (narozeni 25. prosince roku 1) nebo dává přednost roku 7 před n. l., ke kterému dospěl Kepler a které dnes prosazuje Jiří Grygar - nemusí číst dále a knihu si nemusí opatřovat.

Zde uvedu pouze stručné výsledky Šuráňovy: Ježíš se narodil 22. listopadu roku 10 před naším letopočtem. (u toho 22. je samozřejmě - 'asi') Ježíš byl ukřižován v pátek 22. března roku 26 našeho letopočtu (zde je to vše přesné).

TW

Jan Rybář dostal vyznamenání Václava Bendy

Ústav pro studium totalitních režimů předával v polovině listopadu pamětní medaile Václava Bendy. Jednu z medailí z rukou ředitele ústavu Daniela Hermana obdržel i jezuita Jan Rybář, který řadu let působí v královéhradecké diecézi.

Ocenění je určeno osobnostem, které sehrály význačnou roli v boji za obnovu svobody a demokracie Československé republiky v letech nesvobody (1938–1945) a komunistické totalitní moci (1948–1989). Spolu s českým jezuitou jej 16. listopadu v Praze převzalo dalších devatenáct osobností, z toho sedm in memoriam. Byl mezi nimi i holandský teolog, kněz a aktivista Jan ter Laak, scénáristka a prozaička Jelena Mašíňová, významný německý novinář a publicista Jürgen Serke, katolický disident Michal Holeček, odpůrkyně komunistického režimu a politická vězeňkyně Irena Šimonová nebo katolický kněz László Burián.

Ocenění je premováno po Václavu Bendovi (1946–1999), který byl českým filozofem, odborníkem na kybernetiku, katolickým aktivistou a protikomunistickým disidentem. Za své aktivity byl vězněn komunistickým režimem. Po sametové revoluci se stal zakladatelem a prvním předsedou Křesťanskodemokratické strany.

P. Jan Rybář se narodil roku 1931 v Brně. Je tajně vysvěcený kněz a politický vězeň. Po absolvování gymnázia v roce 1949 vstoupil do jezuitského řádu. V roce 1950 byl po uzavření klášterů s dalšími studenty internován v Bohosudově, poté poslán na nucené práce. V roce 1951 tajně složil v Brně řeholní sliby. Základní vojenskou službu absolvoval u PTP, posléze pracoval jako dělník a současně tajně studoval. V roce 1960 byl znovu zatčen a odsouzen za trestný čin podvracení republiky k dvěma letům odnětí svobody. Během výkonu trestu byl ve Valdicích biskupem Karlem Otčenáškem tajně vysvěcen na kněze.

V roce 1969 nastoupil na svou první farnost v Trutnově Poříčí, kde sloužil jako kněz sedmáct let. Do pádu komunistického totalitního režimu byl pod dohledem Státní bezpečnosti. V letech 1990 až 2004 zastával úřad děkana v Rychnově nad Kněžnou. Dnes působí ve farnosti Horní Staré město u Trutnova.

<http://www.jesuit.cz>, 30.11.2011

Výroční zpráva Církve římskokatolické za rok 2010

Římskokatolická církev nabízí a také uskutečňuje spolupráci s ostatními institucemi v oblasti armády, policie, charity, školství. Tuto službu vykonává prostřednictvím více než 1 850 kněží, mnoha desítek řeholníků a řeholnic a laických spolupracovníků.

Římskokatolická církev má dle §7 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb. o svobodě náboženského vyznání a postavení církvi a náboženských společností a o změně některých zákonů (dále jen zákon o církvích a náboženských společnostech) oprávnění k výkonu zvláštních práv. Všechna zvláštní práva v roce 2010 vykonávala a ohledně níže uvedených zvláštních právech ve smyslu §7 odst. 3 zákona č. 3/2002 Sb. zveřejňuje následující:

1. Církev je oprávněna vyučovat náboženství na veřejných školách

Výuka náboženství na veřejných školách byla uskutečňována jako nepovinný předmět. Tento předmět navštěvovalo **celkem 42 271 žáků a studentů**. Dalších cca **16 500** dětí a mládeže absolduje výuku náboženství mimo školu (např. na farách apod.).

2. Církev je oprávněna pověřit osoby vykonávající duchovenskou činnost k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách české republiky, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova

Výkon duchovenské služby v ozbrojených silách České republiky (ČR) je upraven dohodami mezi Ministerstvem vnitra ČR, Ministerstvem obrany ČR a církvemi. V armádě působilo k 31. 12. 2009 celkem **14 vojenských kaplanů, z toho 10 kněží a 4 trvalí jáhni**. Pro spolupráci s Policií ČR byl vyčleněn **1 duchovní**.

V roce 2010 působila římskokatolická církev v duchovní službě téměř ve všech 35 věznicích. Od ledna 2010 se hlavní kaplankou VSČR stala Mgr. Květoslava Jakubalová, kaplanka z Rýnovic. V zaměstnaneckém poměru (jako vězeňští kaplani, z toho 2 na plný úvazek, ostatní na částečný úvazek) bylo 10 osob. Dalších 96 dobrovolníků docházelo do věznic jako duchovní nebo jejich pastorační pomocníci. V několika věznicích se uskutečnily tzv. duchovní obnovy (jednodenní rekollece). Řeholní sestry pracovaly v ženské věznici pro prvotrestankyně v Praze - Řepích, ve Vinařicích, v Opavě, Kuřimi, v Brně, Olomouci a v Praze – Pankráci. Ve věznici Plzeň – Bory působili členové komunity Koinonia sv. Jana Křtitele. Ve věznici Rýnovice pokračoval pilotní projekt práce s rodinami odsouzených (např. Výchova k partnerství a rodičovství). Ve věznici ve Vinařicích u Kladna pastoračně působili bohoslovci z Arcibiskupského semináře v Praze a studenti KTF UK.

3. Církev je oprávněna konat obřady, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky podle zvláštního právního předpisu

Dle zákona o rodině č. 94/1963 Sb. v platném znění je možno uzavřít **manželství církevním obřadem**. V roce 2010 bylo uzavřeno **celkem 5 376 církevních sňatků** dle obřadu Církve římskokatolické. V tomto počtu jsou zahrnuty jak sňatky znamenající vznik manželství, tak církevní sňatky osob již v manželství žijících - tzv. církevně zplacená manželství.

4. Církev má právo být financována podle zvláštního právního předpisu o finančním zabezpečení církví a náboženských společností

Ve smyslu zákona č. 218/1949 Sb. o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem čerpala Církev římskokatolická ze státního rozpočtu prostřednictvím odboru církví v roce 2010 tyto **finanční prostředky** (v Kč):

- platy duchovních včetně pojistného (cca 3 191 osob).....871 099 000 Kč
- prostředky na věcné náklady CNS, platy administrativy včetně pojistného...57 038 000 Kč
- prostředky na údržbu církevního majetku..... 17 001 000 Kč
- kulturní aktivity / grantové projekty 1 364 000 Kč
- **celkem****946 502 000 Kč**

Jednotlivé římskokatolické farnosti se sebefinancují formou sbírek a darů věřících.

5. Církev jsou oprávněny zřizovat církevní školy podle církevního zákona č. 3/2002 sb. A podle školského zákona č. 561/2004 sb., který inovoval dosavadní školské zákony, především č. 29/1984 sb.

Katolická církev zřizovala k 31. 12. 2010 celkem 85 školských právnických osob (ŠPO), 6 spol. s.r.o., 8 občanských sdružení, 1 občanské sdružení, které nemá pedagogickou činnost, 5 o.p.s. **Celkem 105 právnických osob škol a školských zařízení.** Toto číslo zahrnuje:

- **celkem 19 církevních mateřských škol**, z toho bylo 13 mateřských škol jako samostatných ŠPO a 6 mateřských škol, které jsou součástí ZŠ nebo střední školy
- **celkem 24 základních škol**, z toho bylo 18 základních škol jako samostatných ŠPO, 1 základní škola s.r.o. a 5 základních škol, které jsou součástí MŠ, gymnázia nebo střední školy. Dvě školy jsou základní umělecké
- **celkem 19 gymnázií**, z toho bylo 14 gymnázií jako samostatných ŠPO, 1 gymnázium s.r.o. a 4 gymnázia, která jsou součástí MŠ, ZŠ nebo SŠ
- **celkem 13 středních odborných škol**, z toho bylo 10 středních odborných škol jako samostatných ŠPO, 1 střední odborná škola s.r.o. a 2 střední odborné školy, které jsou součástí MŠ nebo gymnázia
- **celkem 5 vyšších odborných škol a 1 církevní konzervatoř**: církevní konzervatoř poskytuje možnost dalšího vyššího odborného vzdělávání
- **celkem 25 školských zařízení**, z toho bylo 14 školských zařízení jako samostatná ŠPO a 1 školské zařízení jako součást MŠ. Mezi nimi byla 2 školská zařízení s.r.o., 7 o. s., 1 o.p.s.

Patřil mezi ně 1 teologický konvikt, 1 křesťanská pedagogicko-psychologická poradna, 5 domovů mládeže, 2 dětské domovy, 2 centra volného času s ubytováním, 1 středisko pro volný čas dětí a mládeže, 9 salesiánských středisek mládeže a čtyři salesiánské kluby mládeže.

V Praze dne 20. prosince 2011
† Mons. Dominik Duka OP, v. r.
předseda České biskupské konference

TS ČBK

Křesťanstvo v číslech

Pew Forum, agentura sledující fakta o náboženství a veřejném životě, vydalo 12. prosince přehled o počtech křesťanů. Podle jeho dat z více než 200 zemí je dnes na světě 2,18 miliardy křesťanů, tedy téměř třetina světové populace, která podle posledních zpráv čítá 7 miliard lidí.

Od roku 1910 se počet křesťanů zečtyřnásobil – z 600 milionů na 2,18 miliardy. Za tuto dobu však vzrostla světová populace z 1,8 miliardy na 6,9 miliardy, takže podíl křesťanů klesl z 35 % na 32 %. Přesto zůstávají největší náboženskou skupinou světa. Muslimové, podle Pew, tvoří necelou čtvrtinu obyvatel světa.

Téměř polovina, 48 % křesťanů, žije v 10 zemích s většinovým podílem křesťanů. Většinu tvoří ve 158 zemích, což jsou 2/3 zemí světa.

V rozložení křesťanů došlo k obrovskému posunu. Zatímco v roce 1910 jich žily 2/3 v Evropě, o století později je to pouhých 26 %. Více než třetina žije v Amerikách, necelá čtvrtina v subsaharské Africe, 13 % v asijsko-pacifickém regionu. Sečte-li se Evropa a Ameriky, žije tu stále většina křesťanů – 63 %. V obou těchto regionech počet křesťanů přitom poklesl: v Evropě z 95 % na 76 %, v Amerikách z 96 % na 86 %. Naproti tomu dramaticky vzrostl podíl křesťanů v subsaharské Africe: z 9 % na 63 %. V Asii a Pacifiku je podíl křesťanů stále nízký, ale zdvojnásobil se. Nejmenší podíl křesťanů je v severní Africe a na Středním Východě. Zde činí 4 % obyvatel, celkem asi 13 milionů lidí. V Indonésii, kde je rovněž muslimská většina, žije více křesťanů než ve všech 20 zemích Středního východu a severní Afriky. V Nigérii dnes žije dvakrát tolik protestantů než v Německu.

Katolíků je 1,1 miliardy. Největší počet jich žije v Brazílii – 134 milionů, což je více než v Itálii, Francii a Španělsku dohromady. Většinu tvoří v 67 zemích. Protestantské skupiny dohromady činí 801 milionů, tedy 37 % celosvětové křesťanské populace. Většinu tvoří ve 49 zemích. Jen dvě z 10 zemí s největší protestantskou populací leží v Evropě.

Čína má dnes sedmou největší křesťanskou populaci na světě – odhadem asi 67 milionů. Více křesťanů mají v Asii už jen Filipíny.

Na světě dnes žije 260 milionů pravoslavných křesťanů, což je 12 % světové křesťanské populace. Největší počet jich žije v Rusku – 39 %, druhou největší pravoslavnou populaci má Etiopie. 77 % pravoslavných tedy žije v Evropě.

Tato čísla dokládají skutečnost, o níž se hovoří už delší čas, totiž že křesťanství se stěhuje na globální Jih. Rychlý nárůst křesťanů v Africe a v Číně bude pravděpodobně pokračovat, což bude mít pro křesťanství výrazné dopady.

Res Claritatis, 25. 12. 2011

Pro volné dlouhé zimní večery

Povedlo se vám vyřešit minulé zadání?

Zde je výsledek:

6	3	7	5	8	2	9	1	4
4	5	8	6	9	1	3	7	2
9	2	1	3	4	7	8	6	5
2	8	5	7	1	6	4	3	9
3	6	9	4	2	8	7	5	1
7	1	4	9	3	5	6	2	8
8	7	3	1	5	4	2	9	6
1	4	6	2	7	9	5	8	3
5	9	2	8	6	3	1	4	7

Nové zadání:

		3		1			
		8				5	
4		7	8			9	
1				7		2	
	2					4	
			2	6			
3							2
	8		5			6	
	5		6	2	7		4

- V hodině náboženství se katecheta ptá dětí: „Co musíme udělat ráno po probuzení, když jsme křesťané?“ Nikdo se nehlásí, a tak katecheta jednoho chlapce povzbuzuje: „Ty to, Františku, určitě víš. Co udělá křesťan ráno po probuzení?“ František se usměje a prohlásí: „Vyskočí!“

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 1. 1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie
- 6. 1. Slavnost Zjevení Páně
- 8. 1. Svátek Křtu Páně
- 25. 1. Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola

Významné dny

- 1. 1. Světový den modliteb za mír
- 18.-25. 1. Týden modliteb za jednotu křesťanů
- 15. 1. Den uprchlíků
- 31. 1. Světový den pomoci malomocným

Výroční dny biskupů

- 5. 1. Mons. Lobkowicz narození (1948)
- 11. 1. Mons. Paďour biskupské svěcení (1997) – 15. výročí
Mons. Malý biskupské svěcení (1997) – 15. výročí

19. 1. Mons. Hrdlička narození (1942) – 70. výročí
31. 1. Mons. Graubner svátek

Setkávání

- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pout' do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 ^{+/++/} - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:00 ^{+/++/}
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:00 ^{+/++/}
Pátek		17:00 ^{+/++/}
Sobota		17:00 Bynov ^{*/**/}

^{+/} Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 17:00**

^{*/} Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 17:00**

^{++/} Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 18:00**

^{**/} Přes období letního času, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 29. 01. 2012, před 1. neděli v únoru ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)